Doğan Kardeş

Sayı: 57 — 27 Kasım 1967 Pazartesi — Fiatı: 50 kuruş

ATESTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

Bu yıl
YAPI ve KREDİ
BANKASI
tasarruf mevduatı
sahiplerine

7,5
MİLYON
LİRA

tutarında ikramiyeler
dağıtıyor

İKRAMİYELİ

Aile

CÜZDANI

YAPI ve KREDİ BANKASI

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI VAR MI ?

Küçük yaşta biriktirilen para bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.
Para biriktirmek için en güzel yol
Yapı ve Kredi Bankası İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

*

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

M 828

(MORAN — 2480) — 62

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

27 Kasım 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 **Cilt: 3**
Sayı: 619-57

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: **Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul** ✶ **Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst.** ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: **27 34 54 - 55 - 56** ✶ Muhasebe Tel. : **22 00 24**

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: **25 TL.** ✶ Altı aylık: **12,5 TL.** ✶ Yurt dışı yıllık: **38 TL.** ✶ Yurt dışı altı aylık: **19 TL.** ✶ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir** ✶ **Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	**1500 TL.**
3/4 sayfa	**1100 TL.**
1/2 sayfa	**900 TL.**
1/3 sayfa	**600 TL.**
1/4 sayfa	**500 TL.**

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

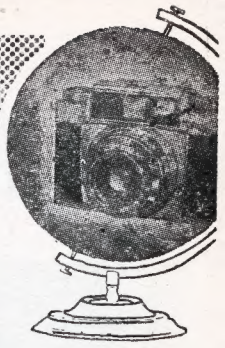

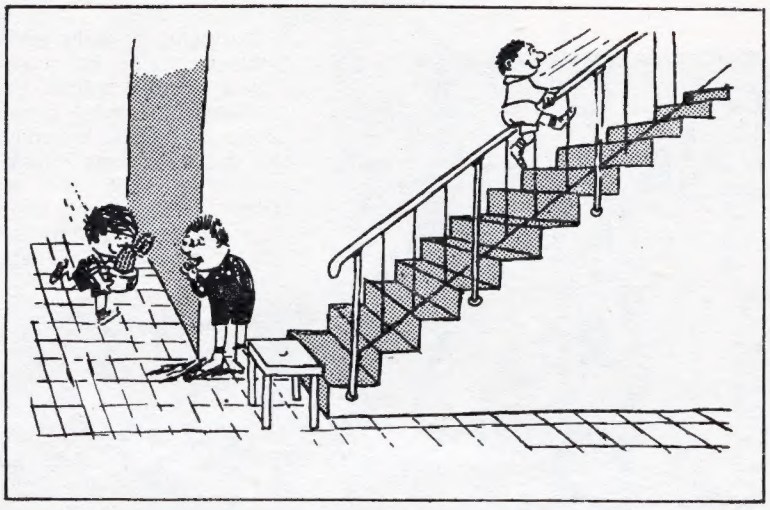

— Çabuk kaktüsü getir!..

KARİKATÜRLER

YAZISIZ

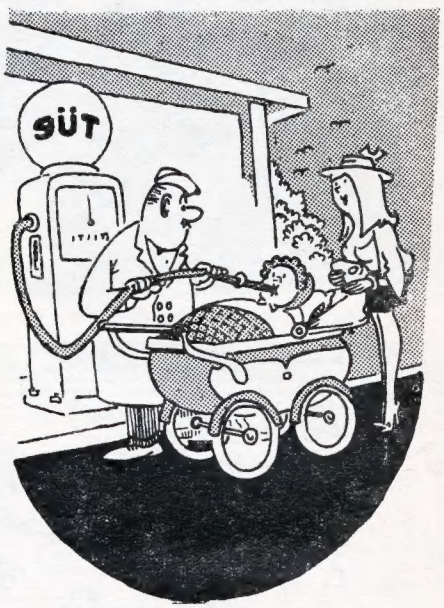

YAZISIZ

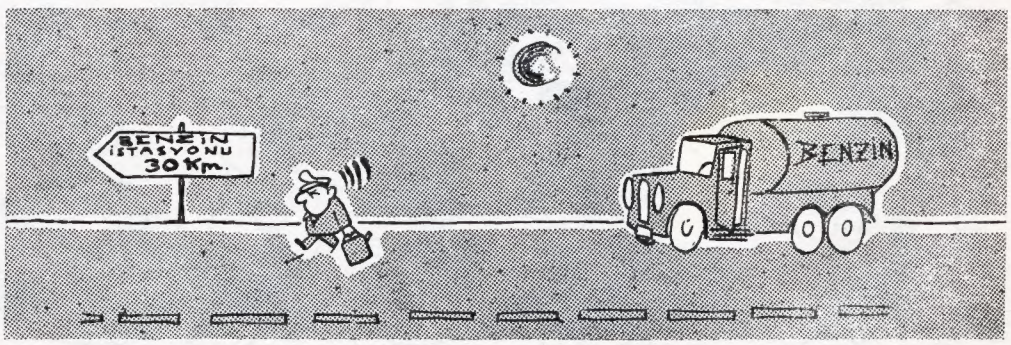

YAZISIZ

TRAFİK POLİSİ ROBOT

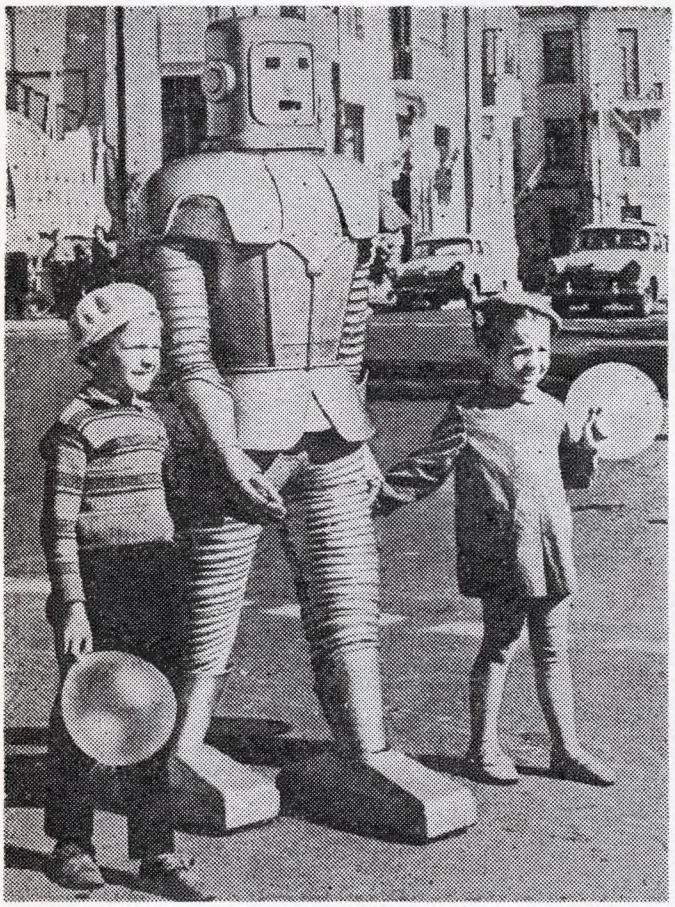

Norveç'te Uppsala şehri ahalisi bundan bir süre önce şehir trafiğinin bir robot tarafından idare edildiğini görünce şaşırıp kaldılar. Norveç'li bir mühendis tarafından geliştirilen bu robot kendisine öğretilen 76 hareketi hiç şaşırmadan yerine getirmektedir. Yaptığı şaşırtıcı hareketler arasında dans etmek, dörtyol ağızlarında trafik akışını düzenlemek, hızlı giden otomobillerin numaralarını tespit etmek, ehliyet kontrolu yapmak, yaşlıları ve çocukları caddenin bir tarafından öbürüne geçirmek gibi gerçekten söz edilmeye değer olanları vardır.

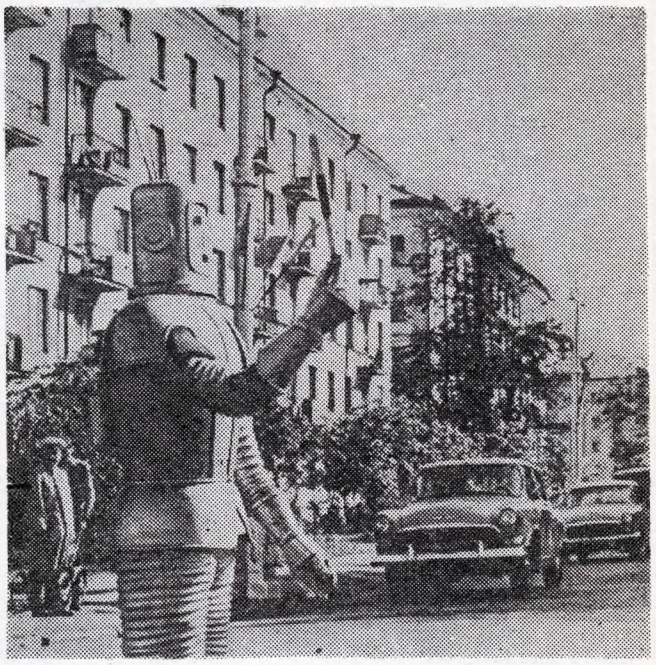

TANGO'ile LİNGO
AVA GİDEN

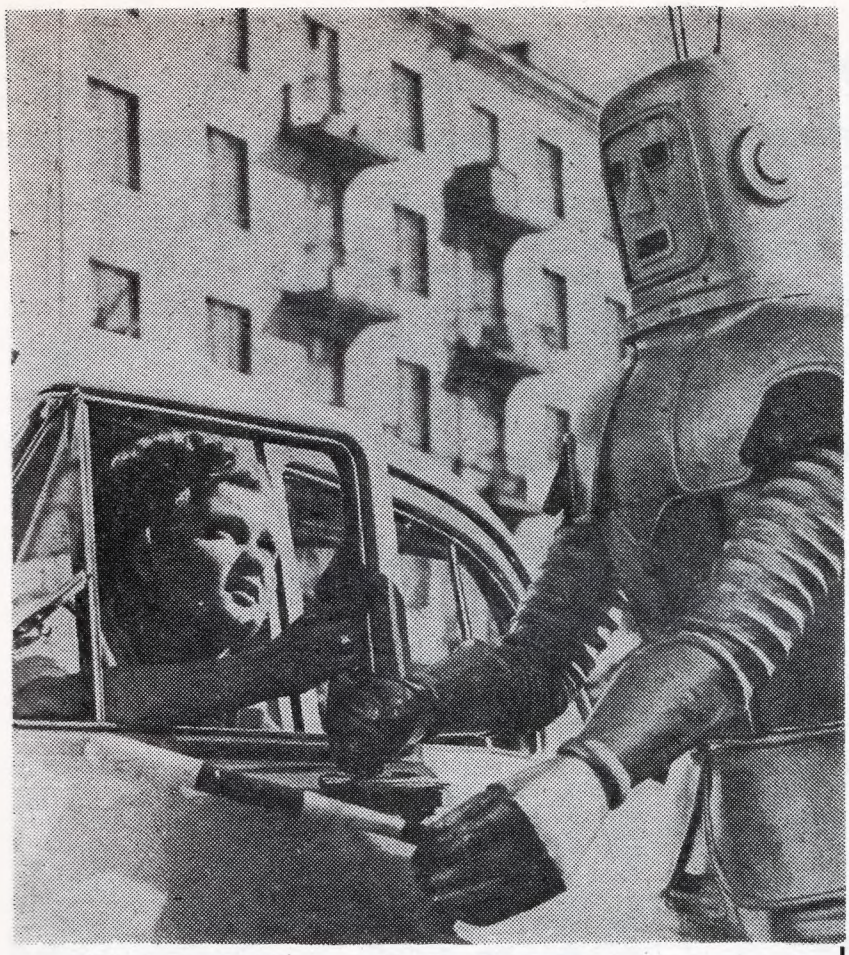

(1) KARŞIDAN KARŞIYA GEÇİŞ. — Trafik polisi robot Uppsala'nın trafiği en sıkışık bir caddesinde iki küçük Norveç'linin elinden tutmuş, karşıdan karşıya geçiriyor. Norveç'li küçükler bu koskoca robotun yanında kendilerini o kadar rahat hissediyorlar ki...

(2) DÖRT YOL AĞZINDA. — Robot bir dört yol ağzında trafiği idare ediyor. Bu işi o kadar düzenli yapıyor ki trafik polisini aratmıyor.

(3) EHLİYET KONTROLU. — Trafik polisi robot, trafik kurallarına uymayan bir bayandan ehliyet soruyor. Şoför bayan ehliyetini uzatırken «kusura bakmayın» diyor «her zamanki polisin yerinde sizi görünce birden şaşırdım da...»

ROBOT [Makine Adam] NEDİR?

Robot ya da makine adam, birtakım mekanizma düzeniyle, kendi kendine iş yapan, yürüyen, hatta konuşan bir makinedir.

Robot kelimesini ilk önce, ünlü Çek yazarı Karel Çapek bir piyesinde kullanmıştı. «Rossum'un Evrensel Robotları» adındaki bu eserde, insan biçiminde yapılmış makineler, insanların birçok işlerini görür, böylece insanlara yapılacak iş bırakmaz.

İşte bundan sonradır ki otomatik makineler esası üzerine kurulmuş, birçok işleri kendi kendine yapan makinelere «robot» adı verildi.

Robotlar elektrik, elektronik, fotoselül gibi esaslar üzerine kurulur. Önceden hazırlanan bir düzene göre bazı işleri görürler.

Her robotun beyni en az üç bölümden meydana gelir:

1) Robotun hâfızasının bulunduğu merkez bölümü.

2) Robota talimat ve malûmatın girişinin sağlandığı giriş bölümü.

3) Robotu gerekli hareketleri yapması için harekete geçiren çıkış bölümü.

Robotların bütün bunları yapabilmesi için gerekli enerji ya kendilerine depo edilir ya da bir kordonla dışarıdan sağlanır.

Robotlar, özellikle insanların yapmasında sakınca görülen işlerde kullanılırlar. Meselâ bir atom merkezinde radyasyon tehlikesinin bulunduğu bölümlerde bazı işler robotlara gördürülür.

İlgi çekmek için reklâm işlerinde konuşan robotların kullanıldığı da çok görülmüştür.

AVLANIR..

ÇİZEN: SEDAT

AKDENİZ

ABDÜL'ÜN EVİNİ BULMASI ZOR OLMADI... HAKİKATEN HERKES ONU TANIYOR VE SEVİYORDU.
VAY VAY! KİM GELMİŞ! GİR İÇERİ REİS!
SANA MİSAFİRLİĞE GELDİM ABDÜL... RAHATSIZ EDİYORUM!

RAHATSIZLIK MI OLURMUŞ... ŞEREF VERDİN EVİME... HOŞ GELDİN DOSTUM!
SULTANIN ADAMLARI, KALDIĞIM HANDA RAHAT VERMEDİLER!

SULTAN... SULTAN HA?.. NE SULTANI DOSTUM? ADİ BİR HAYDUT O... MİLLETİ SOYUYOR... AH!.. RÜSTEM PAŞA ZAMANINDA NE RAHATTIK. HALBUKİ BU HAİN, ŞEYTAN KAYALARI ŞEYHİYLE BERABER TRABLUSU İNİM İNİM İNLETİYOR!

İŞTE BÖYLE ŞAHİN REİS, BENİM DE DİĞERLERİ GİBİ ELİMDE AVUCUMDA BİR ŞEY KALMADI. HEPSİNİ SULTAN ALDI... BİZİ ANCAK PADİŞAH KURTARABİLİR!
ŞEYH DE SULTAN DA CEZALARINI GÖRECEKLER ABDÜL... YARIN ŞU ŞEYTAN KAYALARINI GÖRMEĞE GİTMELİYİM!

ŞAHİN REİS, ERTESİ GÜN ERKENDEN, ABDÜL'ÜN ATLARINDAN BİRİNE BİNER VE ŞEYTAN KAYALARINA DOĞRU YOLA ÇIKAR...
SÖYLEDİĞİM GİBİ ŞEHRİN KUZEYİNDE ADI GİBİ UĞURSUZ BİR YER REİS... ÇOK TEHLİKELİ BİR İŞE ATILIYORSUN...
BENİM İÇİN MERAK ETME ABDÜL... HOŞÇA KAL...

AZ SONRA ŞEHRİN DIŞ MAHALLELERİ GERİDE KALMIŞTI. ARTIK ŞEYTAN KAYALARI UZAKTA GÖRÜNÜYORDU...

ŞAHİN

5 TRABLUS'TA AYAKLANAN EL MEHDİ ADINDA BİR ASI OSMANLI VALİSİNİ ESİR ALIP SULTANLIĞINI İLÂN EDER. PADİŞAH KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN'IN GÖREVLENDİRDİĞİ ŞAHİN REİS DURUMU ÖĞRENMEK İÇİN TRABLUS'A GELİR. BİR HANA İNER, AMA FARKEDİLİR. GEMİDE DOST OLDUĞU ABDÜL'ÜN EVİNİ ARAMAKTADIR.

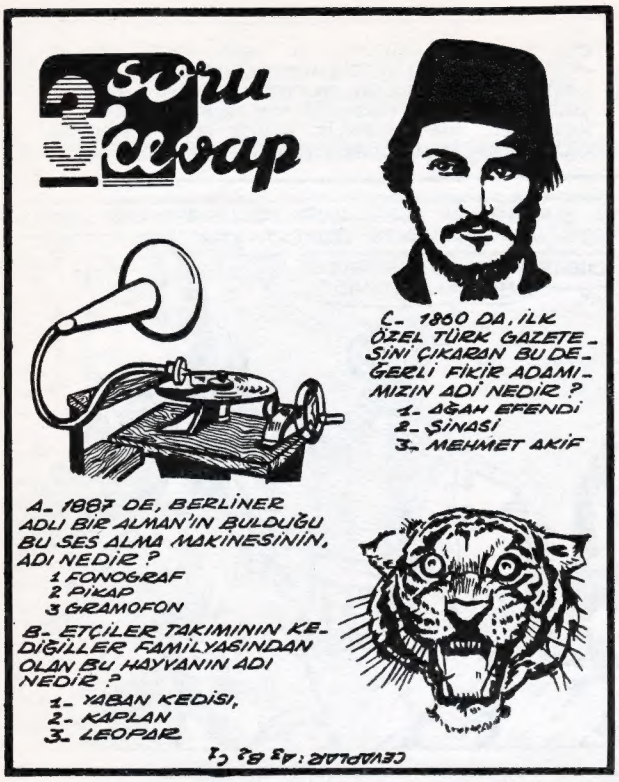

EVDE ÖDEV

Annesi vazifesini yaptırmak için Uğur'u aradı. Onu ağacın tepesinde bulunca:

— «Ne yapıyorsun sen orada?»

— «Öğretmenimiz incelemelerinizi ağaç üzerinde yapın demişti de...»

MÜZİKLİ LOKANTADA

Şehrin müzikli lokantalarından birinde kemancı müşterilere sordu:

— «Acaba içinizde Bach'dan bir parça isteyen kimdi?»

Bir müşteri hemen atıldı:

— «Bendim, bir parça biftek istemiştim!..»

DOKTORDA

— «Aç yavrum ağzını dilini göreyim.»

— «Yooo! Doktor olamaz. Dilimi çıkaramam. Çünkü bir kere teyzeme çıkardım da iki şamar yedim!..»

Bir Danimarka Efsanesi

Çok eski zamanlarda İskandinav mitolojisindeki tanrıların en büyüğü olan Odin bir gün Danimarka'ya geldi. O devirde Danimarka yalnız bir yarımada ve ada üzerine kurulmuştu. Güzel, fakat ufak bir yerdi. Odin her ne kadar bu ülkeyi beğendiyse de kendisine ve çocuklarına küçük geleceğini düşündü. Bunun üzerine cariyelerinden Gefion'u toprak alması için İsveç Kralına gönderdi.

Gefion, Kral Gylfe'nin sarayında kaldı ve ona kendisini sevdirdi. Sonunda ondan toprak istedi. Kral bir günde sürebileceği kadar toprak vereceğini söyledi.

Kral Gylfe «bir kız ne kadar toprak sürer» diye verdiği sözü önemsemiyordu. Ama Gefion her kız gibi değildi. O bir tanrıçaydı. Dört oğlunu çağırdı. Onları birer öküz şekline soktu, sabanının önüne koştu. Böylece bir günde Danimarka'nın yarısı kadar toprak sürdü. Üstelik sabanı toprağın öyle derinliklerine indi ki akşam olunca bütün o kara parçasını bir tutuşta yerden kaldırıverdi. Danimarka'nın doğusuna yerleştirdi. Böylece bugünkü Sealand adası oldu.

İsveç haritasının orta yerinde Sealand adası büyüklüğünde ve aynı biçimde bir göl görürsünüz. Gölün adı Vanern'dir. İşte okuduğunuz efsaneye göre Gefion o kara parçasını buradan çıkarmıştır.

7 YANLIŞ

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER : 1) Soldaki evin sarığı daha uzun. 2) Adamın pantolonunun sağ paçası geniş. (3) Şapkasının pliși değişik ve (4) sol kolunun pliși daha büyük. 5) Sivah göğe kadının başına kadar iniyor. 6) Kadının sağ tuvaleti ve (7) elbisesinin askısı farklı.

KAPTAN ve çocukları EDİ ve BÜDÜ

by R. C. DIRKS

KAPTAN BÖYLE ŞEYLERDEN PEK HOŞLANIRDI.. MAYMUNU ZEVKLE SEYRETTI..

SONRA, ÖNÜNE GELİP REVERANS YAPAN MAYMUNUN ŞAPKASINA BİR YİRMİBEŞLİK ATTI...

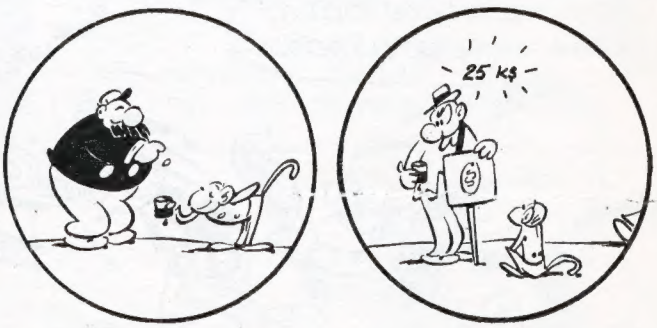

MAYMUNCU, LATERNASINI VE MAYMUNUNU SIETLAYIP KAPTAN'IN PEŞİNDEN KOŞTU

ONDAN BİR DE KENDİSİNİ SEYRETMESİNİ İSTEDİ...

ADAM MAYMUNUN ÇALDIĞI HAVAYA UYARAK DANS ETMEYE BAŞLADI...

Tm Reg U S Pat Off—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc

ŞAK.. ŞAK..

KAPTAN ALKIŞLADI VE ORADAN AYRILMAK İSTEDİ...

FAKAT MAYMUNCU, DERHAL KAPTAN'IN ŞAKALINA YAPIŞTI...

KAPTAN BİR DAHA ÖNÜNE HER ÇIKANI ALKIŞLAMAMAYA KARAR VERMİŞTİ...

NASRETTİN

⑤
DAĞDAN BOŞ DÖNÜYORLAR: NE ODUN, NE YONGA VAR!
KARI KAPIDA MUTLAK, ATACAK BİZE DAYAK..
NEYE KESMEDİN ODUN, DAĞDA MUTLAK UYUDUN..
KAÇACAK YER ARAYIM, CANIMI KURTARAYIM...
HOCA MUTLAK BİLİYOR. KOŞA, KOŞA GELİYOR.
?!
GİDİ AÇ GÖZLÜ TİLKİ YİDİ YÜZ TAVUK BELKİ..
HOCA KURDUK BİR KAPAN, KAÇ AY HIRSIZLIK YAPAN. TİLKİYİ YAKALADIK, ŞÜKÜR KURTULDUK ARTIK.
TOPLANDIK BU TİLKİYE, BİR CEZA GEREK DİYE. GELSİN BU İŞİN SONU: KESSEK, VURSAK MI ONU?
ONU BANA BIRAKIN, NE İŞ YAPARIM BAKIN..
YEDAT

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

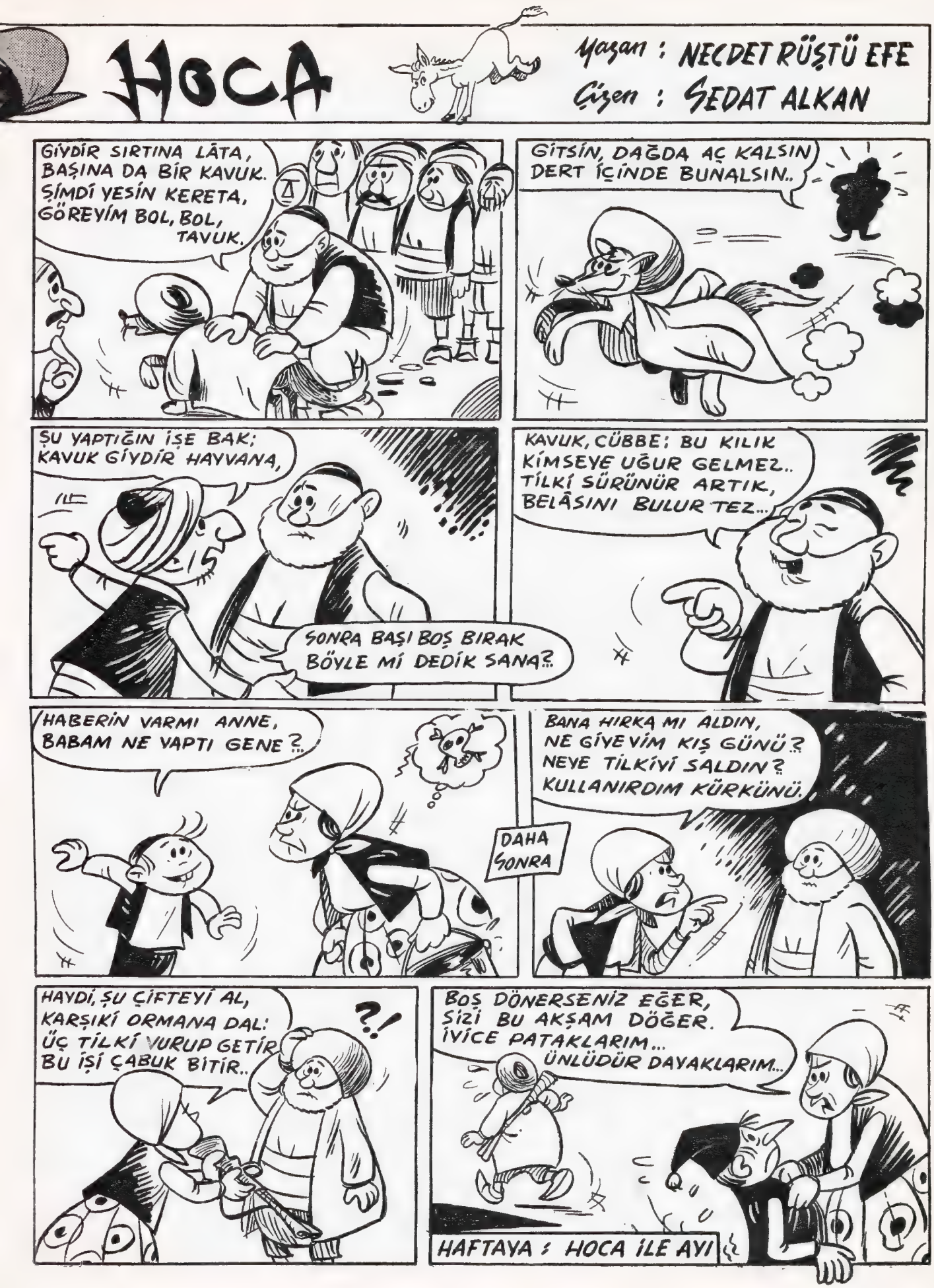

HAFTAYA : HOCA İLE AYI

Kelly Dirk'e «Oğlum bana kalırsa boşuna vakit harcıyorsunuz» dedi...

Kelly bir sır söylüyormuş gibi öne doğru eğilerek «Dinleyin» dedi, «buradan 8 mil ötede batık bir gemi yatıyor. Küçük bir ada vapuru. Nikel yüklüymüş... Gemi de, yükü de hâlâ orada...»

BATIK GEMİNİN SIRRI

Yazan: **FRANK CRİSP**

Güney - Rüzgârı ikiyüz millik mesafeyi büyük bir süratle aldı ve ertesi gün öğleden sonra Katalonga göründü. Bu adaya gemiler pek seyrek uğrar. Nitekim kıyıda iki direkli bir yelkenliden başka gemi yoktu.

Katalonga'nın kuzeyinde ve güneyinde mercan adalar gelişigüzel serpilmiştir. Bir fâciaya uğramamak için Jim mizana direğine tırmanarak denizi gözlemeye koyuldu. Dürbünüyle bakınca şaşırıp kaldı. İki direkli gemi «Fiafia» dan başkası değildi çünkü. «Kelly bize Papeete'ye gideceğini söylemişti, demek ki fikir değiştirdi» diye düşündü.

Yarım saat sonra «Güney-Rüzgârı», «Fiafia» nın ikiyüz kulaç kadar yakınındaydı. Daha ilerde, kıyıda, dalgaların beyaz çizgisi ve arkasında, köyü gizleyen Hindistan cevizi ağaçları ve çalılıklar görünüyordu. Bütünüyle göze çarpan biricik yapı, Avustralya'lı Chester'in oturduğu tek katlı, geniş taraçalı evdi. Chester, Katalonga adasında oturan tek beyazdı.

«Güney - Rüzgârı» demirledikten sonra, Chester bir sandalla gemiye geldi. Altmış yaşlarında görünen sevimli bir adamdı. Yüzünde birkaç yara izi vardı. Mavi gözlerinde zekâ ve iyilik fışkırıyordu. Dirk'i selâmladıktan sonra ona iyi şanslar diledi. Bununla beraber körfezde balık avlamanın pek akıllıca bir iş olmayacağını da sözlerine ekledi:

— «Yerlilerin dediğine bakılırsa, daha kuzeydeki mercan kayalar arasında istiridye bolmuş. Ne var ki bu kısımda su hem derin, hem çok tehlikeli. Bu yüzden kimse orada avlanmaya yanaşmıyor...»

— «Görürüz.» diye karşılık verdi Dirk.

Chester'in klavuzluğundaki «Güney-Rüzgârı», mercan kayalar dizisine yaklaştı. İri, mavi dalgalar, kayalıkların üzerinde bir gök gürültüsü gibi gümbürdüyor, sonra beyaz köpüklerini etrafa yayarak dağılıyordu. Yüz yarda daha ilerleyince, ters akıntıya doğru kocaman bir balık gibi atıldı. Geminin pruva bodoslamasında sular köpük köpük kaynıyor, teknenin iki yanında dalgalar ıslık çalıyordu. Geçit nihayet aşıldı ve yelkenli kapalı körfeze girdi. Burada su durgun ve pırıl pırıldı. Altta, mercan kayalar bir aynanın içindeymiş gibi seçiliyordu.

Gemi, derinliğin aşağı yukarı elli ayak olduğu bir yerde demir attı. Aslında Dirk bu işten pek ümitli değildi. Zira incili istiridye genellikle çok kuvvetli akıntıların bulunduğu yerlerde olurdu.

Dirk, Jim, Mac Donald ve Chester kıyıya çıktılar. Bu arada Dirk, Chester'i Kelly hakkında bildiklerini dinliyordu:

— «Kelly, dediğine göre Papeete'ye yük taşıyormuş. Ama, birkaç ton kuş gübresine de ihtiyaç varmış. Bu yüzden Katalonga'ya bir uğramak istemiş...»

Chester sözlerine devamla:

— «Bana kalırsa, Kelly uygunsuz bir zaman seçmiş. Zira bu mevsimde yerliler Hindistan cevizi toplamakla meşguller. Kelly'nin çalıştıracak adam bulabileceğini sanmıyorum.»

Yemekten sonra köyü dolaştılar. Dirk ada halkıyla tanıştı, kenidlerine sigara ikram etti. Yerliler kendisinden hoşlanmışa benziyorlardı. Dirk söz arasında Chester'e sordu:

— «Bu civarda Taratara diye bir ada biliyor musunuz?»

— «Evet. Daha kuzeyde. Buradan şöyle bir sekiz mil tutar.»

— «Peki, ama, Tokumai valisi böyle bir adanın ismini bile duymadığını söylemişti!»

— «Olabilir. Çünkü Taratara adanın eski adı. Taratara bundan binlerce yıl önce teşekkül etmiş bir mercan adadır. Etrafı, kıyıya dimdik inen, üçyüz ayak kadar yükseklikteki dimdik ve yalçın kayalıklarla çevrilidir. Katalonga yerlileri adayı kutsal bir yer sayarlar ve oraya hiç yaklaşmazlar.»

— «Onları korkutan nedir?»

— «Katalonga'nın eski yerlileri Tanrılarının Taratara'da yaşadığına inanırlarmış. Yalnızca bayram günlerinde din adamları, bu kutsal kayalara tırmanırmış. O sırada denizin dibinden garip gürültüler gelirmiş. Bu yüzden yerliler bu kayalıklara «Taratara» yani «Sihirli Kayalar» adını vermişler...»

— «Sihirli Kayalar mı dediniz? Denizde bulduğumuz adam da «Sihirli Kayalar» dan bahsetmişti!»

Dirk, Chester'e hikâyeyi baştan sona anlattıktan sonra:

— «Adamın bu adadan gelmiş olması mümkün mü?» diye sordu.

— «İmkânsız. Dediğim gibi Katalonga yerlileri bile oraya adım atamıyor. Öylesine sarp kayalar... Sizin adamcağız herhalde sayıklamış olmalı. Ben bundan otuz yıl kadar önce oraya tırmanmayı denemiştim. O sıralar tepeye giden gizli bir yol vardı. Sonradan bu yol kaybolmuş... Siz de bu işten vazgeçseniz iyi edersiniz...»

Dirk hiç sesini çıkarmadı.

Ertesi gün «Güney-Rüzgârı» gemisinde hummalı bir çalışma göze çarpıyordu. Bir aralık Fiafia gemisinden bir kayık hareket etti. Kelly, Crane, Saki ve iki Malezya'lı «Güney-Rüzgârı» nı ziyarete gelmişlerdi. Pupadaki çadırın altına oturarak konuşmaya başladılar. Söze ilk girişen Kelly oldu:

— «Oğlum, bana kalırsa boşuna vakit harcıyorsunuz. Burada avlıyacağınız istiridye emeğinizi karşılamaz. Eğer beni dinlerseniz, kuzeyde, Goos Reef istikametinde yapılacak daha cazip bir iş var.»

— «Bu da bir dalgıç işi mi?» diye sordu Dirk.

Kelly kasketini geriye itip bir sigara tellendirdikten sonra:

— «Eh, aşağı yukarı öyle.» diye karşılık verdi.

Bir sır söylüyormuş gibi öne doğru eğilerek sözlerine devam etti:

— «Siz tam benim aradığım adamsınız. Dinleyin. Buradan sekiz mil ötede bir batık gemi yatıyor. Küçük bir ada vapuru. Bundan yirmi yıl kadar önce nikel yüklü olarak seyrederken bir mercan kayaya bindirmiş ve ta-

bii batmış. Gemi de, yükü de hâlâ orada. Eğer nikeli yukarı çıkarabilirsek bundan kârlı iş düşünemem. Çıkan malı da ikiye pay ederiz. Ha, ne dersin, evlâdım?»

Dirk biraz düşündükten sonra:

— «İyi güzel, ama, dedi, bu geminin herhalde bir sahibi vardır. Üstelik sigortalıdır da. Biz tam malı çıkarırız, adamlar da gelip hazıra konarlar. Bize olsa olsa emeğimizin karşılığını verirler.»

— «Sen işin o tarafını bana bırak. Buna benzer ne işlere dalıp çıktım ben.»

O sırada Mac Donald söze karıştı:

— «Sizin az önce bahsettiğiniz kaya şu yerlilerin Taratara dedikleri sihirli yer olmasın?»

— «Bu adı ilk defa sizden duyuyorum,» diye cevap verdi Kelly. «Bunlar boş lâf. Bence mühim olan nikel yüklü gemidir, tamam mı? Yalnız, dediğim yer bir hayli derindir. O yüzden dikkatli olmak lâzım.»

Dirk tekrar sözü aldı:

— «Tokumai'de denizden çıkardığımız adamı hatırlıyor musunuz? O da Taratara'dan sayıklayarak bahsetmişti. Biz ayrılmadan önce zavallıyı bıçaklayarak öldürdüler.»

— «Vah yavrucak! Öldü demek? Kaatil belli mi?»

— «Hayır. Vali bu işi yapanın bir yerli olabileceğini tahmin ediyor.»

Tam bu sırada Jim'in gözleri, kaptan köprüsü üstünde diz çökmüş Saki'nin belindeki eğri hançere takıldı ve tüyleri diken diken oldu.

Kelly içini çekerek:

— «Hey gidi dünya, dedi. Şu insanlar niçin güzel güzel anlaşmazlar da birbirlerini yerler...»

Sonra tekrar asıl konuya döndü:

— «E, teklifime ne diyorsunuz?»

Dirk bir Jim'e, bir Mac Donald'a baktı ve:

— «Vaktimiz de yok ama, bir iki gün uğraşırız. Eğer iyi bir sonuç alırsak devam ederiz.» dedi.

Ayrıldılar. Az sonra Treacle, mutfaktan çıkarak geldi ve Jim'e :

— «Bay Jim, siz var patrona söylemek, patron var vazgeçmek bu iş...»

— «Ne o, Kelly'den pek hoşlanmadın galiba?..»

— «Ben ister köpek balığı onun iki bacağını da yemek...»

Jim, yerli aşçının başını okşayarak:

— «Sen kana susamış bir yamyamsın zaten!» dedi.

(Devamı var)

MOZART

Mozart'ın son dakikaları. Kompozisyonunu kendisine son nefesine kadar sadık kalmış Süssmayer'e dikte ettiriyor.

Günümüzden tam 211 yıl önce Salzburg'da, Bavyera'lı viyolonist Leopold Mozart'ın yedinci çocuğu doğuyordu (27 aralık 1756).

Kendisine «Wolfgang» adı verilen bu bebek dünyaya gözlerini açtığı zaman kardeşlerinden beşi çoktan ölmüş, geride dört yaşındaki ablası Marie - Anne kalmıştı.

İyi bir öğretmen olan baba Mozart, çocuklarındaki olağanüstü müzik kabiliyetini sezmekte gecikmedi. Kızına şan öğretirken, Wolfgang'a da org, klavsen ve keman dersleri verdi. Dört yaşındaki hârika çocuk daha bu yaşta konçerto bestelemiş ve herkesi büyülemişti.

Mozart on yaşına bastığında Avrupa'nın hemen bütün ülkelerini dolaşmış, çeşitli büyük şehirlerde konserler vermişti. Viyana'da, İmparatoriçe Maria Theresia onu yanaklarından öpmüş, Paris'te Kraliçe Marie - Antoinette onun kendisi için kompoze ettiği sonatları dinleyince bu küçük sanatkârı heyecanla kucaklamaktan kendini alamamıştı. Londra'ya gittiği zaman da ünlü müzisyen Bach, Mozart'a kendi eserlerini çaldırmıştı.

Mozart'ın çok sağlam bir tekniği vardı. Klavsenin üzerine ellerini ve tuşları gizleyecek şekilde bir örtü gerer, ilk defa karşılaştığı bir parçayı bir çırpıda ve inanılmaz bir ustalıkla çalardı.

Dâhi çocuk ondört yaşına geldiği zaman parlak bir imtihan verdi, Bologna Filarmoni Akademisi'ne kabul edildi. Artık kendisini bütün müzik dünyası tanıyordu.

Konserlerinde aldığı hediyelerle bir antikacı dükkânı açabilirdi, ama beş parasızdı. Sağlam bir iş tutmuş olmak için Salzburg Başpiskoposluğunda görev aldı. Ama bir süre sonra kıskanıldığı için kapı dışarı edildi.

Çevresindeki sevgi çemberinin yerini yavaş yavaş bir ilgisizlik duvarı alıyordu. Birkaç kuruş kazanırım ümidiyle yeni yazdığı bir partisyonunu Kont Arno'ya götürdüğü zaman dilencilik ve asalaklıkla suçlandı ve sille tokat kovuldu. Salzburg Prensi onu küçük bir ücretle orkestrasının şefliğine alarak bir uşak gibi kullandı. Bavyera Kralı da Mozart'ı şu sözleriyle küçük düşürdü: «Müziğiniz lüzumundan fazla zengin, içinde çok nota var!»

Yorgunluk, yoksulluk ve keder Mozart'ı bitirmişti. Kısa bir süre sonra öleceğini acı acı sezinliyordu. Bu sırada meydana gelen garip bir olay sezgisini doğru çıkardı.

Bir gün, bestecinin evine siyahlar giyinmiş biri geldi. Adamın ölü gibi bembeyaz, korkunç bir yüzü vardı. İnsandan çok hortlağa benziyordu. Kuşkuyla çevresine bakındıktan sonra Mozart'ın kulağına eğildi, bir 'REQUIEM (cenaze marşı)' bestelemesini istedi. Ancak bu marşın kime ait olacağını söylemedi ve partisyonun üzerine imza konmamasını da şart koştu. Tehdit eder bir tavırla bu işten kimseye bahsetmemesini hatırlatarak tekrar geleceği günü bildirdi ve çıktı gitti. Mozart, gelen adamın ecel meleği olduğunu ve ölüm marşını kendisi için hazırlattığını düşünerek korkunç bir paniğe kapıldı.

Oysa işin aslı şöyleydi: Kompozitör olmaya heveslenen bir senyör, uşağını Mozart'ın evine göndermişti. Mozart'ın bestelediği bir partisyona imzasını koyacak ve böylece üne kavuşacaktır. Mozart, marşın ancak ilk iki bölümünü bitirebildi.

Otuzbeş yıllık ömrüne bu kadar çileyi ve şaheseri sığdıran dâhi kompozitörün Sihirli Flüt, Saraydan Kız Kaçırma, Fiğaro'nun Düğünü ve Don Juan operaları, lirik müziğin en seçkin parçaları sayılıyor.

Viyana'da, İmparatoriçe Maria Theresia Mozart'ı yanaklarından öpmüş, Paris'te Kraliçe Marie - Antoinette onun kendisi için kompoze ettiği sonatları dinleyince heyecanla kucaklamış, Londra'da ünlü müzisyen Bach ona kendi eserlerini çaldırmıştı.

YILDIRIM

37 KALDER DORİ İLE LEY'İ ÖLDÜRMEYE KARAR VERİR. EVLENMELERİ HAZMEDEMEMİŞTİR. PALYAÇO OLARAK GİRDİĞİ CAMBAZHANEDE LEY'İ ELE GEÇİRİR. ONUNLA SİRKTEN AYRILMAK İSTER.

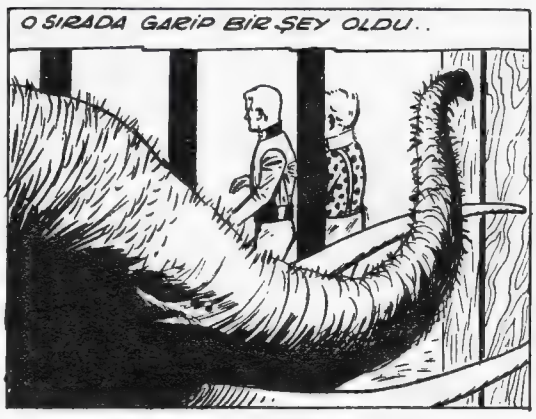

KAPTAN

MAMUT BİRDEN, HORTUMUYLA KALDER'İ BOĞAZINDAN YAKALAYIP SIKMAYA BAŞLADI...
?

AAHH!
GEORGE TUSKA

TABANCA ELİNDEN FIRLAMIŞ, NE OLDUĞUNU ŞAŞIRMIŞTI...

MAMUT ONU HAVAYA KALDIRIP FIRLATTI...

ARTIK BİR ŞEY YAPAMAYIZ .. ÖLMÜŞ!

HERŞEY BİTTİ, DORİ. ARTIK KORKMAYA LÜZUM YOK
®. © by NAT'L. News. Syn., Inc. of America
NNS

HADİ, GİDELİM DORİ CİĞİM...

BİR KAÇ GÜN SONRA...
CAROL, SENİNLE BU AKŞAM BERABER YEMEK YİYECEKTİK, DEĞİL Mİ?
EVET AMA, BAŞBAŞA YİYEMİYECEĞİZ!..

AMCAMIN OĞLU BİZİ BU GECE YEMEĞE ÇAĞIRDI...
AMCANIN OĞLU MU?

ALFİ BÜYÜK BİR MUCİTTİR... ONUNLA TANIŞTIĞINA MEMNUN OLACAKSIN.
OEYAMI YAZ

Joan «Aaaa bir köpek, bir köpek» diye bağırıp hayvancağıza sarıldı...

TUZAK

Yazan : **Hilda Van STOCKUM** - Çeviren : **Nilgün ARIT**

Mitchell ailesinin çocukları o gün büyük bir heyecan içindeydiler. Savaşta bir deniz kazası geçiren ve kurtulan babaları eve dönüyordu. Anne ve büyükanne de en az çocuklar kadar heyecanlıydılar. Joan ve Patsy ev işlerine yardım ediyorlar, aslında pek faydaları dokunmamakla beraber Peter, Angela ve küçük Timmy de onlara yardım etmeğe çalışıyorlardı.

Çocukları tek üzen şey, babalarının hayvan sevmeyişi ve onlara bilhassa köpek beslemeyi yasak etmiş olmasıydı. Köpekleri yoktu. Yoktu ama Blinkie adında bir sincapları, Bay Jerkins adında bir papağanları, bir balıkları, ufacık bir de kedi yavrusu vardı evde. Fakat hepsini saklamışlardı. Hiç olmazsa ilk gün için.

Birden babaları içeri giriverdi. Adamcağızın çevresi, hepsi ayni anda bağırışan bir yığın çocukla doldu. Babaları epey zayıflamıştı. Kendisinin de söylediği gibi koskoca sekiz günü bir sal üzerinde geçirmek pek de rahat birşey değildi tabii.

Beraberce sofraya oturdular. Hava oldukça sıcaktı ve pencereler ardlarına kadar açıktı. Birden açık pencerelerin birinden, içeri bir sincap atladı. Elindeki fıstığı yemek için kendisine bir yer arandı. En uygun yer olarak Baba'yı görmüş olacak ki onun bacaklarından omuzuna, oradan da başının üstüne çıkıp oturdu. Fıstığını yemeğe başladı. Baba soğukkanlı bir şekilde:

— «Yoksa arkadaşınız mı?» diye sordu.

Joan yavaşça:

— «Evet babacığım» dedi. «Adı da Blinkie.»

— «İnşallah köpeğiniz yoktur.»

— «Yok babacığım.»

Yemekten kalktılar. Çocuklar içeri gitmişlerdi. Anne kahve pişiriyordu. Baba bacadan gelen bir ses duydu:

— «Korkma korkma. Herşey düzelir» diyordu ses. Baba:

— «Allah Allah, bu da kim?» diye söyleneerek bacanın dibine gitti. Başını kaldırdı. Bacanın içindeki bir çiviye asılı kafesinden papağan yine konuştu:

— «Doğum gününüz kutlu olsun.»

Baba cevap verdi:

— «Teşekkür ederim.»

— «Adım Bay Jerkins.»

— «Merhaba Bay Jerkins.»

Bay Jerkins bir süre pek üzüntülü bir ifade ile Baba'ya baktıktan sonra:

— «Şu savaş da çok kötü şey» dedi.

Baba gülerek kafesi yere indirdi. Çocuklar bu arada içeri dolmuşlar, babalarının kızmadığını görünce ferahlamışlardı. Fakat tesadüf bu ya, bu sırada Baba'nın kibriti yere düştü. Baba kibriti almak için elini kanapenin altına uzattı. Uzatmasıyla da sırılsıklam geri çekmesi bir oldu. Kanapenin altındaki akvaryum ve içindeki balık ortaya çıktı. Baba:

— «Bana bakın» dedi. «Yoksa bana bir tuzak mı hazırladınız? İnşallah başka yerlerden de arslan ve kaplan çıkmaz.»

Kiler kapısının ardından gelen bir miyavlama Baba'nın sözünü kesti. Baba hızla oraya gitti ve kedi yavrusunu çıkarttı:

— «Bu böyle devam edemez çocuklar» dedi.

Çocuklar hep birlikte artık başka hayvan olmadığına Baba'yı inandırmağa çalıştılar. Baba sordu:

— «Emin misiniz?»

Çocuklar bağırıştılar:

— «Evet evet. Eğer bir hayvan daha bulursanız dilediğiniz cezayı verin bize.»

— «Peki öyleyse. Joan git garajı ara. Oraya da birşey saklamış olmanızdan şüphe ediyorum.»

Çocuklar «Hayır hayır» diye bağırışarak, birşey saklamadıklarını göstermek için garaja koştular.

Joan kapıyı açtı. Ayni zamanda dışarı fırlayan bir köpek yavrusu onu devirecek gibi oldu. Joan çömelerek :

— «Aaaa bir köpek, bir köpek» diye bağırıp hayvancağıza sarıldı. Sonra başını kaldırıp korku ile kardeşlerine baktı:

— «Peki ama şimdi babamız ne diyecek?»

Baba da yanlarına gelmişti. Gülerek:

— «Birşey diyemez» dedi. «Çünkü köpeği kendisi getirdi buraya.»

Çocuklar heyecanla sordular :

— «Yâni onu evde alakoyabilecek miyiz?»

Baba başını salladı:

— «Tabii. Trusty'den nasıl ayrılırım? Denizde tam sekiz gün arkadaşlık etti bana. Gemimizin uğuruydu o. Benimle birlikte sala bir tek o tırmanabildi. Eğer o bana cesaret vermeseydi, katiyen beni sağ bulup kurtaramazlardı.»

Sevgi ile köpeğe baktı:

— «Değil mi Trusty?»

Sonra, şaşkınlıkla kendisine bakan çocuklarına döndü:

— «Onu mahsus sakladım» dedi. «Beni, yanımda bir köpekle eve girerken görseydiniz, babanız olduğuma inanmayacaktınız.»

Birden babaları içeri giriverdi. Adamcağızın çevresi, hepsi ayni anda bağrışan bir yığın çocukla doldu. Epey zayıflamıştı... Kendisinin de söylediği gibi koskoca sekiz günü bir sal üzerinde geçirmek pek de rahat birşey değildi tabii...

TUNCER GÜNGÖR: Meşrutiyet Cad. No. 44/3, Yenişehir - ANKARA. **(Kartpostal ve pul biriktiriyor. Türkiye dışındaki Türklerle eşanj yapmak istiyor.)**

RECEP HACIOĞLU: Çınarlı Sanat Enstitüsü «Elektronik Bölümü» I — G No. 937, Çınarlı — İZMİR. **(Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor. Elektronik ve uzay konularıyla ilgileniyor.)**

AHMET SALİH YAMANER : Yapı Sanat Enstitüsü, Teknik Ressam Bölümü, Levent — İSTANBUL. **(17 yaşında. Pul, kartpostal ve şiire meraklı.)**

ÖMER BOZKURT: Şafak sokak No. 16, Lefkoşe — KIBRIS. **(17 yaşında lise öğrencisi. Her konuyla ilgileniyor.)**

İRFAN NAZİK: Erkek Lisesi II. Fen C. No. 664 — ADANA. **(Müzik ve spordan hoşlanmıyor. İngilizce biliyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

MEHMET GÖL: İhsaniye Mahallesi, 68 sokak, No. 31/5 — MERSİN. **(17 yaşında. Hafif Batı ve Türk müziğinden hoşlanıyor. Sinema ve denizi seviyor. Pul değiştirmek istiyor.)**

HİLÂLETTİN KIRMIZI: Şehit Pamir Cad. Şengül Sokak, Kemal Aslan mağazası Süleyman Kırmızı eliyle — İSKENDERUN. **(16 yaşında ortaokul öğrencisi. Yabancı ülkelerden arkadaş edinmek istiyor.)**

DOMENİCO RAVAZZA: Via Dogliani 16, Agliano (AT) — İTALİA. **(16 yaşında Norveçce, Fince, İtalyanca ve Fransızca biliyor. Her konuyla ilgileniyor.)**

GARİP ama GERÇEK

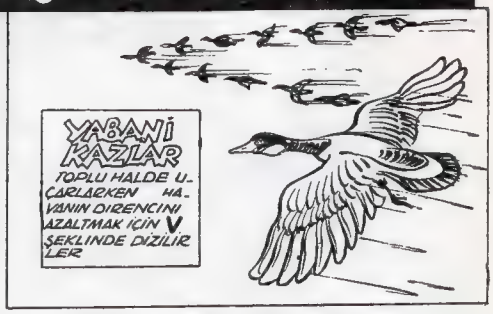

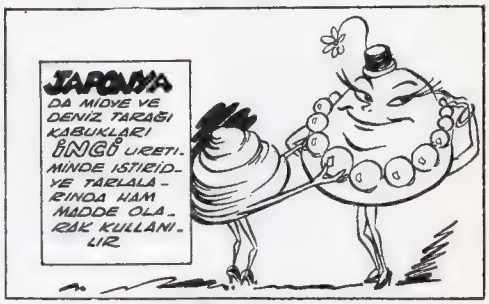

Kağıt ile Eğlence

SÜSLEME ZİNCİRLERİ

Uzun kâğıtlarla bir de makas bulabilirseniz bu zincirlerden metrelerce yapabilirsiniz.

ŞEKİL 1.

Gördüğünüz gibi eşit aralıklarla kâğıdın bir altından bir üstünden yarıklar açın. Kâğıt bitinceye kadar devam edin. Sonra iki uçtan hafifçe çekerek zinciri açın.

ŞEKİL 2.

Bu zincir de aynı şekilde yapılır. Yalnız kâğıtta eşit aralıklarla kesilmemiş kareler bırakın. Sonra bu kareleri ikiye katlayın, Şekil (a) da gösterildiği gibi oymalar çıkarın. Kendiniz değişik oymalar bulmaya çalışın.

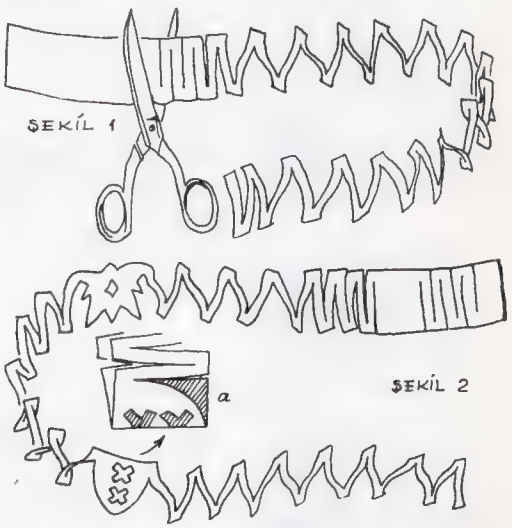

BULMACA

SOLDAN SAĞA : 1) Bir koyun cinsi. 2) Dünyanın dörtte üçü, Boş söz. 3) Ben gibi ufak leke, İşitme organımız. 4) Kanı karışık olan, Kolay değil, Bir içki. 5) Hangi kişi, Satın alınacak bir şey için önceden verilen para, Donmuş su. 6) Olmamış kavun, Ayı balığı. 7) Söz dinlemeyene verilen öğüt.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) Futbol oyuncularından. 2) İstek. 3) Bir ilçemiz. 4) Küpü ile meşhur bir ilçe, Nota. 5) Tersi pislik, Güreşçinin yenilgiyi kabul etmesi. 6) Belirti, Anlaklı. 7) Küçük körfez. 8) Bir ilçemiz, Nota. 9) İlkel kayık, Küçük gemi. 10) Eski Mısır Kıralının ismi. 11) İskambilde üstün tutulan grubun işareti.

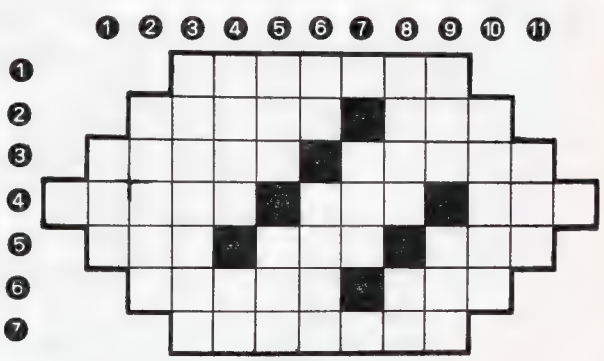

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA : 1) Amaç. 2) Niyagara. 3) Paravana. 4) Sipahi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) Nasır. 2) İri. 3) Yap. 4) Ava. 5) Agâh. 6) Mani. 7) Ara. 8) Aç.

OKUYUCU KÖŞESİ

KARDEŞİM

Senelerdir istedim,
Bir kardeşim olsun dedim,
Gerçekleşti dileğim
Aydınlık bir günde...

Adına Işık dedik,
Muradı kıza erdik,
Aydınlandı evimiz,
Sevinç doldu kalbimiz...

ALEV CONKBAYIR
(Mimar Kemal İlkokulu, III'üncü üst özel sınıf)

Alev CONKBAYIR

KASABA

Bucaktı ilk önce,
Birkaç ev vardı burada,
Sonra oldu bir ilçe
Bucak erdi murada...

Musluklarından sular akar,
Şipşirin evleri var,
Asayişini temin eder,
Jandarma, polis ve er...

Kasabada en büyük âmir
Ne muhtar, ne validir,
Başında bulunur kaymakam,
Onundur en büyük makam.

SADETTİN TİRYAKİOĞLU ,
(Barbaros İlkokulu 5'inci sınıf öğrencisi — ÇAYCUMA)

Sadettin TİRYAKİOĞLU

OKULUM

Benim güzel okulum,
Sensin benim bilgi yurdum,
Seni annem kadar seviyorum.

Benim güzel okulumun
Her yanı çiçek kokulu,
Sınıfları çocuk dolu.

Benim güzel okulumda
Öğrendim ne çok şeyler,
Benim okulum
Bütün okullardan güzel!

ASUMAN TURANBEY
(Ülkü İlkokulu, 2'nci sınıf öğrencisi — ISPARTA)

Asuman TURANBEY

«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI» NDA KAZANANLARIN ARMAĞANLARI

Büyük Şiir Yarışması'nın şampiyonlarını geçen sayımızda bildirmiştik. Doğan Kardeş Yayınları A. Ş. derece alanlardan birinci (Aycıl Sabuncu) ve ikinciye (Ayşegül Taştan) birer «HAYVANLAR» Ansiklopedisi, üçüncüye (Yasemin Er) Doğan Kardeş Yayınları'ndan 3 kitap ve mansiyon alanlara (Yurdanur Kaynar, Gül Kızıltan, Aysen Ökten, Ayşegül Pekyalçın, Hasan Çizmecioğlu ve Tekin Ergun) da yine Doğan Kardeş Yayınları'ndan birer kitap armağan etmeyi uygun görmüş ve hediyeler, adı geçen kardeşlerimizin adreslerine gönderilmiştir.

Yarışmada kazanan kardeşlerimizi bir daha tebrik ederken, başarılarının sürekli ve öbür kardeşlerimize de örnek olmasını dileriz.

SONBAHAR

Sarı sarı yapraklardan
Yerler görünmez oldu.
Sonbahar geldi diye
Güneş de sarardı soldu...

Artık esecek rüzgâr
Vuuu... vuuu... diyerek hep,
Bacalardan dumanlar
Göklere yükselecek...

GÜZİN NUR
(I. Murat İlkokulu, 5/B öğrencisi — BURSA)

SONBAHAR

Sonbahar gelince sararır yapraklar,
Bakarım sokak başına.
Çöpçü gelmiş kapıya,
Göçmen kuşlar üzgün gider...

KEMAL GÜRIŞIK
(Aksaray İlkokulu 4/D öğrencisi — İSTANBUL)

KARDEŞİM

Ne kadar güzelsin,
Yumuk yumuk ellerin,
Kahverengi gözlerini
Açarsın cin gibi...
Pek şirinsin ama
Pek de yaramazsın,
Ne versem sana
Hemen yırtarsın...

NİL SAYDAN
(Beylerbeyi İlkokulu 3/B öğrencisi — İSTANBUL)

ÇİÇEKLERDEN MEYVALARDAN BİR BEBEK

Çiçeklerden meyvalardan bir bebek yapacağım:
Muzdan kolları bacakları,
Papatyadan parmakları,
Yanakları elmadan,
Dudakları kızılcıktan,
Elbisesi gelincikten,
Başaklardan saçları
Öyle bir bebek
Yapacağım ki
Dünya güzeli
Seçilecek.

SERHAN DİKEÇOĞLU
(Alaybey İlkokulu, Karşıyaka — İZMİR)

Bilmece Bildirmece

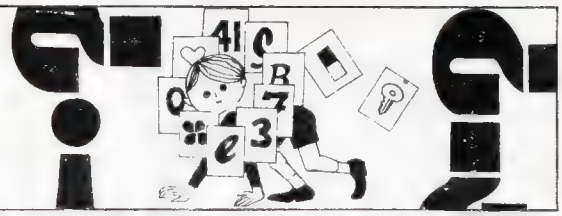

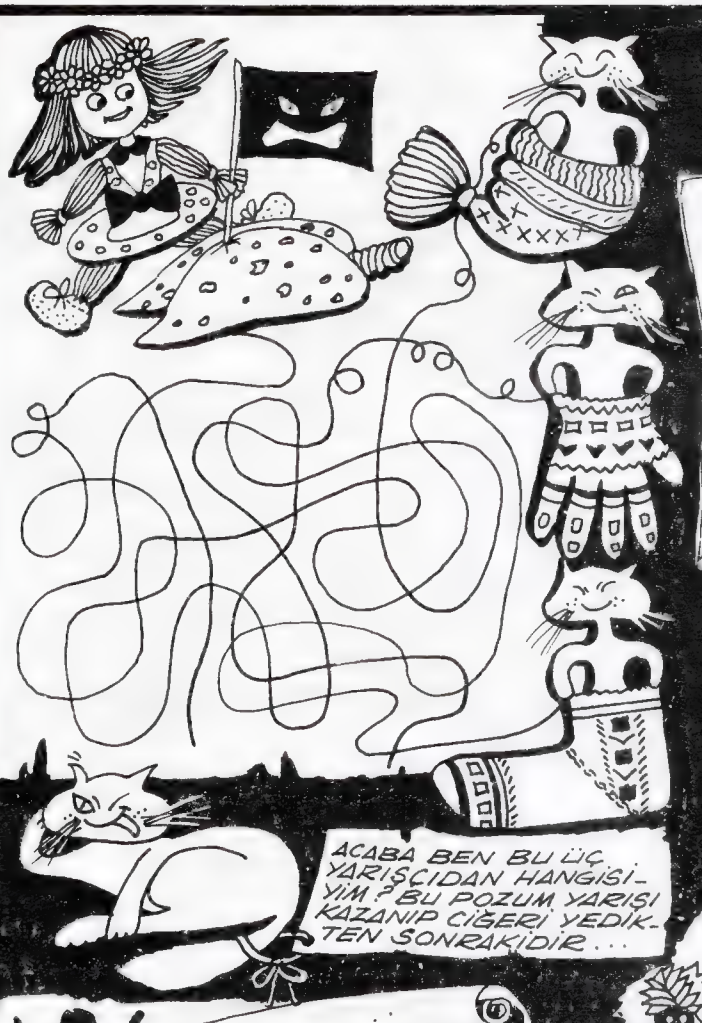

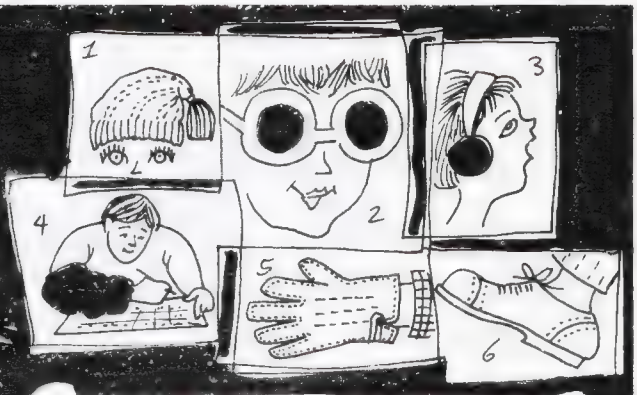

ÖNCE EŞYANIN KULLANILDIĞI ORGANIN ADINI, SONRA DA EŞYANIN ADINI, NUMARASINA GÖRE KARELERİN İÇİNE YAZIN.

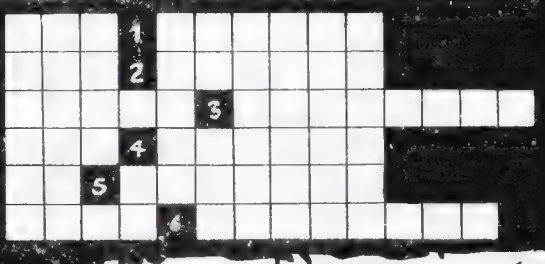

ACABA BEN BU ÜÇ YARIŞÇIDAN HANGISIYIM? BU POZUM YARIŞI KAZANIP CİĞERİ YEDİKTEN SONRAKİDİR...

ANTİKACI BU PARANIN ÜZERİNDE YAZILI OLDUĞU GİBİ M.Ö.300 YILINA AİT OLDUĞUNU SÖYLÜYOR. BUNUN YANLIŞ OLDUĞUNU NASIL İSPATLARSINIZ?

ÇÖZÜM: HIÇ KİMSE 300 SENE ÖNCEDEN İSA'NIN DOĞUM TARİHİNİ BİLEMEZDİ!

BU SAVAŞÇILARIN, İKİSİNİN ETEKLİĞİ, İKİSİNİN BAŞLIĞI, İKİSİNİN DE KALKANI AYNIDIR. BULABİLİR MİSİNİZ?

ATEŞTOP'A DÖNÜP YOLA ÇIKTILAR...
XL5
BURASI ÇOK GÜZEL BİR YERDİ..
HER YER YEM YEŞİL. YAKUT DEĞİL, ZÜMRÜT...
GENÇ BİR GEZEGEN. EN AŞAĞI DÜNYA'DAN BİR MİLYON YIL GENÇ.
FAKAT ONLARI GÖZLEYENLER VARDI..
DÜNYALILAR BİZİM BU GİZLİ TOPRAKLARIMIZI KEŞFETTİLER SANIRIM, BLEK.
YERE İNER İNMEZ ONLARI BANA GETİR, DİGÜS!
BU ACAİP YERİN SIRRINI ŞİMDİ ÖĞRENECEĞİZ, MAT
BİZ ÇALIŞMAYIZ, ALBAY. İLKEL İNSANLARI ÇALIŞTIRIRIZ..
BUNLAR KÖLE Mİ?
BEN YAKUT ÜLKESİNİN BAŞKANI BLEK
DÜNYA UZAY KONTROL KARAKOLU KOMUTANI ALBAY ZODYAK. NE YAPTIĞINIZI ÖĞRENMEYE GELDİK. ÇALIŞMALARINIZI GÖRMELİYİZ!
ŞUNU BİLİNKİ KÖLE ÇALIŞTIRMANIZA MÜSAADE EDEMEYİZ!
SİZ KİM OLUYORSUNUZ? SİZ DE ELİMİZDE TUTSAKSINIZ!
BAKIN GEMİNİZ ARTIK ORTADA YOK...
İŞTE GEMİNİZ ERİMİŞ DEMİR OLDU. KAFA TUTARSANIZ SİZİ DE BURAYA ATARIZ!..

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 57 | 27 Kasım 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATESTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

ATEŞTOP'A DÖNÜP YOLA ÇIKTILAR...
XL5
BURASI ÇOK GÜZEL BİR YERDİ..
HER YER YEM YEŞİL. YAKUT DEĞİL, ZÜMRÜT...
GENÇ BİR GEZEGEN. EN AŞAĞI DÜNYA'DAN BİR MİLYON YIL GENÇ.
FAKAT ONLARI GÖZLEYENLER VARDI..
DÜNYALILAR BİZİM BU GİZLİ TOPRAKLARIMIZI KEŞFETTİLER SANIRIM, BLEK.
YERE İNER İNMEZ ONLARI BANA GETİR, DİĞÜS!
BU ACAİP YERİN SIRRINI ŞİMDİ ÖĞRENECEĞİZ, MAT.
BEN YAKUT ÜLKESİNİN BAŞKANI BLEK.
DÜNYA UZAY KONTROL KARAKOLU KOMUTANI ALBAY ZODYAK. NE YAPTIĞINIZI ÖĞRENMEYE GELDİK. ÇALIŞMALARINIZI GÖRMELİYİZ!
BİZ ÇALIŞMAYIZ, ALBAY. İLKEL İNSANLARI ÇALIŞTIRIRIZ..
BUNLAR KÖLE Mİ?
ŞUNU BİLİNKİ KÖLE ÇALIŞTIRMANIZA MÜSAADE EDEMEYİZ!
SİZ KİM OLUYORSUNUZ? SİZ DE ELİMİZDE TUTSAKSINIZ!
BAKIN GEMİNİZ ARTIK ORTADA YOK...
İŞTE GEMİNİZ ERİMİŞ DEMİR OLDU. KAFA TUTARSANIZ SİZİ DE BURAYA ATARIZ!..

(Devamı var)

Doğan Kardeş

Sayı: 57 | 27 Kasım 1967 Pazartesi | Fiatı: 50 kuruş

ATESTOP İLKEL İNSANLAR

(Devamı son sayfada)

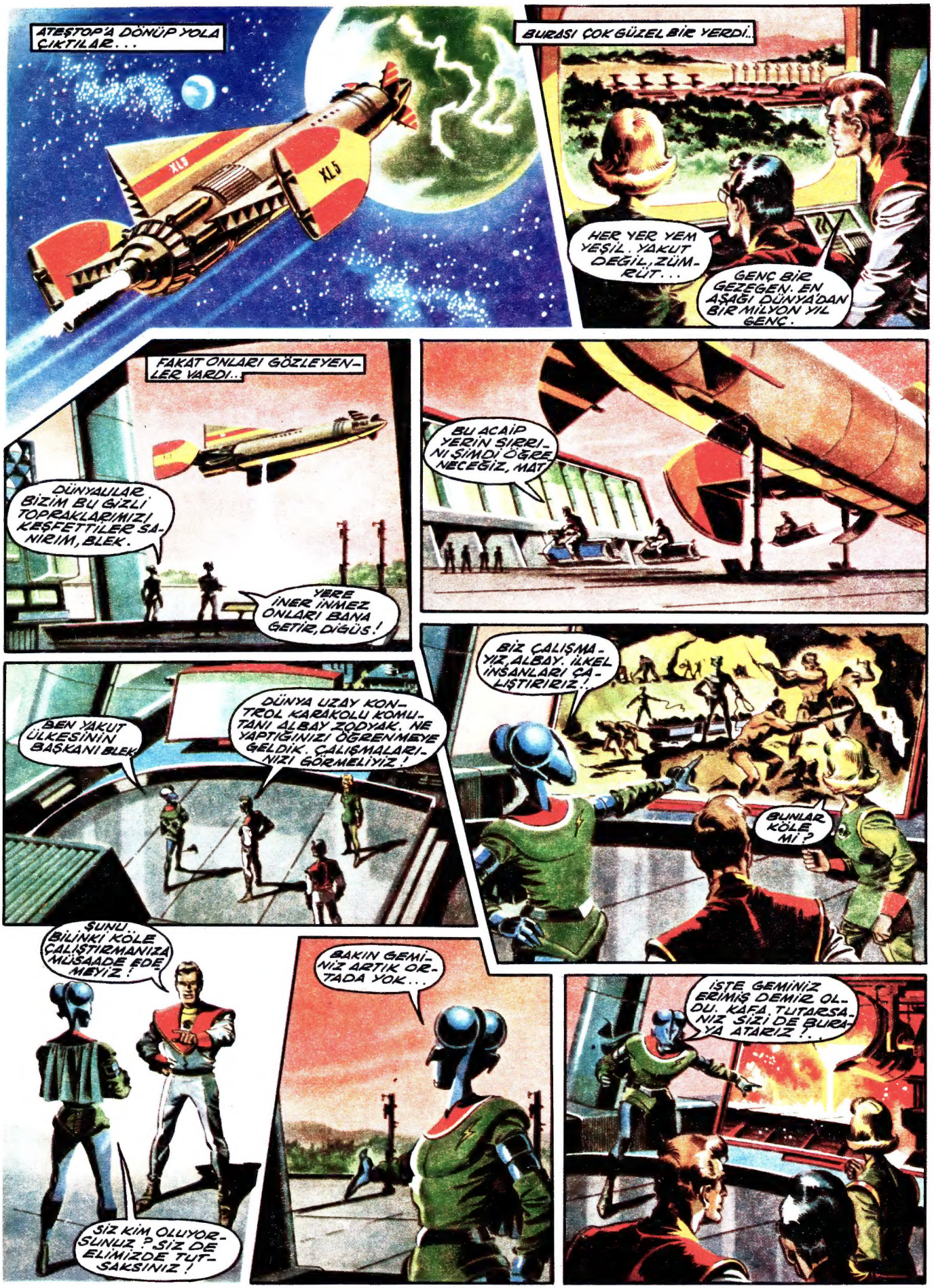
ATEŞTOP'A DÖNÜP YOLA ÇIKTILAR...
XL5
BURASI ÇOK GÜZEL BİR YERDİ..
HER YER YEM YEŞİL. YAKUT DEĞİL, ZÜMRÜT...
GENÇ BİR GEZEGEN. EN AŞAĞI DÜNYA'DAN BİR MİLYON YIL GENÇ.
FAKAT ONLARI GÖZLEYENLER VARDI..
DÜNYALILAR BİZİM BU GİZLİ TOPRAKLARIMIZI KEŞFETTİLER SANIRIM, BLEK.
YERE İNER İNMEZ ONLARI BANA GETİR, DİGÜS!
BU ACAİP YERİN SIRRINI ŞİMDİ ÖĞRENECEĞİZ, MAT.
BİZ ÇALIŞMAYIZ, ALBAY. İLKEL İNSANLARI ÇALIŞTIRIRIZ..
BUNLAR KÖLE Mİ?
BEN YAKUT ÜLKESİNİN BAŞKANI BLEK.
DÜNYA UZAY KONTROL KARAKOLU KOMUTANI ALBAY ZODYAK. NE YAPTIĞINIZI ÖĞRENMEYE GELDİK. ÇALIŞMALARINIZI GÖRMELİYİZ!
ŞUNU BİLİNKİ KÖLE ÇALIŞTIRMANIZA MÜSAADE EDEMEYİZ!
SİZ KİM OLUYORSUNUZ? SİZ DE ELİMİZDE TUTSAKSINIZ!
BAKIN GEMİNİZ ARTIK ORTADA YOK...
İŞTE GEMİNİZ ERİMİŞ DEMİR OLDU. KAFA TUTARSANIZ SİZİ DE BURAYA ATARIZ!..

(Devamı var)